

Noapte în doi

Stefan Doroftei Doimaneanu

Timpul, hoțul de secunde,
Fuge-ntruna, fără rost,
Se grăbește, oare unde,
El mereu este un fost.

Stele pline de argint
Se așează-n palma lunii,
Ursele nu se dezmint,
Deschid porțile genunii.

Pleoape bete de-ntuneric
Se destind în armonie,
Ochii-mi văd un vis feeric,
Ce în eden mă îmbie.

O ating și e reală
O leoaică îmblâzită,
Nefirescul se răscoală
Și își pune recuzită.

În privire mi se-așează
Prinsă-n zâmbetu-mi angelic,
Din lăuntru-i evadează,
Risipindu-se himeric.

A iubirii catedrală
Se înalță-n amândoi,
Punem clipelor beteală,
Cu sărururi și vâpăi.

Șușotind cu astrele
Zâna nopții ne veghează
Ne unim cu trupurile,
Zei nopții jubilează